

BIBLIJNY CHRZEST

... czyli czym jest zanurzenie w wodzie

O nowym narodzeniu z wody i z Ducha nie mówi żadna religia tego świata, a jeśli już mówi, to zupełnie coś innego niż Słowo Boże. To właśnie z tej przyczyny współczesne chrześcijaństwo jest pełne mitów, półprawd i tysiącokrotnie powtarzanych kłamstw, które dla wielu ludzi są dogmatami. Chrześcijanie zostali do tego stopnia zindoktrynowani kłamstwem, że chcąc komuś wyjaśnić rzeczywisty cel zanurzenia w wodzie, to najpierw trzeba go odkłamać i wyjaśniać mu podstawowe prawdy biblijne oraz reguły, które trzeba brać pod uwagę podczas pochylania się nad Słowami Boga. A także cel przyścia Jezusa na ziemię, gdyż tylko wtedy można pojąć rzeczywisty sens i cel nowego narodzenia z wody i z Ducha.

Wielu ludzi zastanawia się, dlaczego tak wielu chrześcijan żyje dzisiaj gorzej od pogan i dopuszcza się najbardziej haniebnych grzechów? Dlaczego nawet wysokiej rangi duchowni nie potrafią się przed tym bronić? Słowo Boże mówi, że każdego człowieka oddzielają od Boga jego grzechy, które są naturalnym skutkiem tego, że każdy człowiek rodzi się z grzeszną naturą i grzech go pociąga.

Każda religia co innego nazywa grzechem i podaje inne metody oczyszczania się z grzechów, więc religijny człowiek nie bierze na poważnie słów Jezusa, bo nie nazywa grzechem tego, co Jezus nazywa grzechem, w wyniku czego nie opamiętuje się z tego, z czego Jezus kazał się opamiętać i nie daje się zanurzyć w wodzie na odpuszczenie tych grzechów, bo jego religia mówi co innego. Więc, bez względu na to, w co wierzy, co jej się wydaje i co czuje, nadal nie jest pojednana z Bogiem - bo Bóg mówi, że nieposłuszeństwo jest takim samym grzechem jak czary, a uporczywe trwanie przy swoim jest tym samym, co bałwochwalstwo i oddawanie czci obrazom. Dlatego ci, którzy gardzą nakazami Pana nie wejdą do Królestwa Niebios (1Sm 15:23), bo:

1. Wolą wierzyć swojej religii zamiast dobrej nowinie, która brzmi:

„Upamiętajcie się, bo przybliżyło się Królestwo Niebios (Mt 4:17). Kto uwierzy słowom Jezusa i zostanie zanurzony w wodzie, ten będzie zbawiony, a kto nie uwierzy w słowa Jezusa (i nie da się zanurzyć), ten będzie potępiony” (Mk 16:16 / Dz 2:38-39).

2. W przypadku osób, które się opamiętały i dały się zanurzyć, przyczyną upadku jest zazwyczaj to, że po zanurzeniu nie były wierne Słowom Boga i pomimo, że Bóg ich uzdolnił do świętego życia, to nie wzięły swojego krzyża i nie wyrzekły się tego, czego Jezus nakazuje się wyrzec, lub nie zaczęły uśmiercać swojeo egoizmu i swoich pożądlivosti oczu, pożądlivosti ciała i dumy z własnych dokonań (pychy życia), dlatego nie stały się duchowe, bo nadal kierują się swoimi pożądlivosciami. A List do Rzymian 8:1 mówi, że *„nie ma potępienia tylko dla tych, którzy będąc nowym stworzeniem w Jezusie Chrystusie i nie żyją według ciała, lecz według Ducha”*.

W większości Biblii wydanych przez tradycyjne kościoły, ten werset został pozbawiony kluczowej myśli, która nadaje kontekst całemu ósmemu rozdziałowi (*którzy nie chodzą według ciała, tylko według Ducha*). W pełnym brzmieniu można go znaleźć tylko w Biblii Gdańskiej, Biblii Toruńskiej, Biblii Brzeskiej, Współczesnej Biblii Gdańskiej i w przekładzie Bolesława Goetze.

Zmysłowy człowiek nie przyjmuje rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo wydają mu się irracjonalne i nie może ich zrozumieć, gdyż wymagają duchowego rozeznania (1Kor 2:14).

Zmysłowy człowiek nie poddaje się woli Boga, bo patrzy na wszystko z ludzkiego punktu widzenia, dlatego Boże przykazania są dla niego uciążliwe, a prowadzenie Ducha Świętego wydaje mu się irracjonalne, bo nie pokrywa się z jego racjonalnym myśleniem, obliczonym na samozadowolenie. W Liście do Rzymian 12:1-2 napisano, że każdy odrodzony człowiek musi uśmiercać swoją cielesność, ponieważ wszystkie ludzkie zamysły są sprzeczne z zamysłami Ducha Bożego, gdyż są oparte na racjonalności, a nie na Bożej mądrości - dlatego cielesnie myślący "wierzący" Bogu się nie podobają (Rz 8:6-8). To właśnie z tego powodu Jezus rzekł do Piotra: „Odejdź ode mnie *"satanas"* (przeciwnie myślący)! Ponieważ prowadzisz mnie do upadku, bo myślisz o tym, co ludzkie (czego pragnie twoje ciało), a nie o tym, co Boskie (co zaplanował Bóg)” (Mt 16:23).

Jezus powiedział, że to faryzeusze tworzą własne zasady i unieważniają Boże prawa, które kolidują z ich religijnym myśleniem (Mr 7:13). Dlatego najczęściej pomijają lub fałszują prawdę o konieczności nowego narodzenia, gdyż wiedzą, że bogobożne osoby, które otrzymały Ducha Bożego, nie podporządkowują się systemom opartym na kłamstwie (J 16:8). Duch Boży jest święty, dlatego obnaża każdą nieczystość ludzkich serc i ujawnia najbardziej skrywane grzechy (Łk 12:3; 1Kor 4:5), aby człowiek miał bojaźń Bożą i przez oszustwo grzechu nie popadł w zatwardziałość serca, i nie został potępiony wraz ze światem. Dlatego osoba, która trwa w Słowach Boga wie i która otrzymała Ducha Świętego wie, kiedy łamie Boże prawo i kiedy coś nie jest prawdą (a jeśli nie wie, to wewnętrznie czuje), bo Duch Święty przekonuje ją, co jest prawe, a co lewe. Problem pojawia się zawsze wtedy, gdy taka osoba zaczyna słuchać religijnych ludzi i podąża za człowiekiem, zamiast kierować się tym, co sygnalizuje jej Duch Święty.

PIĘĆ ISTOTNYCH PRAWD

Prawda nr 1 - „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykazywania błędów, do poprawy i wychowywania w sprawiedliwości” (2Tm 3:16).

List do Efezjan 5:25-26 mówi, że Chrystus oddał swoje życie za Kościół, aby go oczyścić kąpielą wodną (z jego dotychczasowych grzechów) i przez swoje Słowo (z błędnego myślenia). Druga część tego wersetu mówi, że Słowo Boże zostało nam dane po to, abyśmy mogli poznać prawdę i wyzbyć się błędnych przekonań, które wpoila nam tradycja religijna w której nas wychowano. Innymi słowy mówiąc, Biblia zawsze ma rację i każdy chrześcijanin jest zobowiązany do nieustannej weryfikacji swoich przekonań poprzez Słowo Boże, bo nawet w ewangelicznych zborach jest głoszonych wiele nauk, które nie są prawdą, lecz bezmyślnie powtarzanymi mitami, które tylko uchodzą za prawdę.

Jednym z takich mitów jest herezja, głoszona przez wielu ewangelicznych kaznodziejów, która mówi, że zanurzenie w wodzie nie jest konieczne do zbawienia i nie ma bezpośredniego wpływu na ludzkie życie, bo jest tylko symbolem i publicznym wyznaniem wiary. W świetle Słów Boga jest to całkowite kłamstwo, bo Słowo Boże mówi bardzo wyraźnie, że podczas zanurzenia w wodzie wydarza się kilka ponadnaturalnych rzeczy, które mają bezpośredni wpływ na dalsze życie tej osoby. Wiele osób, którym objawił się Bóg nie dają się zanurzyć w wodzie, aby nie wykluczono ich z tradycyjnych kościołów lub wydiedziczono. Skutki braku chrztu można dostrzec w każdej sferze ich życia, bo takie osoby do końca życia pozostają niewolnikami grzesznej natury i własnego egoizmu, dlatego nieustannie borykają się z różnymi nałogami i wciąż są pokonane przez własny egoizm, zmysłowość, chciwość, cudzołóstwa, zazdrość lub szukanie własnej chwały.

Prawda nr 2 - W Piśmie nigdzie nie występuje słowo „chrzest”. Tam, gdzie w polskich przekładach pojawia się słowo „chrzest”, tam w tekstach źródłowych występuje słowo „baptisma - zanurzenie w wodzie”. Wszędzie gdzie czytasz o chrzcie w wodzie, chrzcie w Duchu Świętym i chrzcie ogniem, tam jest mowa o zanurzeniu w wodzie, w Duchu Świętym i w ogniu (doświadczeń). Słowo „chrzest” jest wymysłem katolickim, który wynieśli z Rzymu biskupi prawosławni i protestancy, aby nadal polewać wodą niemowlęta.

Prawda nr 3 - Zanurzenie w wodzie nie jest opcją dla ewangelicznych mniejszości, lecz Bożą obietnicą i regułą, która dotyczy każdego, kto chce się pojednać z Bogiem (Dz 2:38-39). A nowe narodzenie z wody i z Ducha nie jest tym samym, co katolickie, luterzańskie lub prawosławne nawrócenie. W Biblii nie ma ani jednego wersetu, który mówiłby o czymś takim jak grzech pierworodny lub sugerował polewanie wodą niemowląt. Grzech pierworodny wymyślono w 1547 roku na *Soborze Trydenckim* - na którym wydano dekret *De sacramentis 1606*, który mówi, że polanie dziecka wodą jest dowodem wiary rodziców w dogmaty rzymskiego-katolicyzmu i zobowiązaniem się do wychowania go w wierze katolickiej. Więc wszyscy prawosławni i protestanci chrzczący niemowlęta, też dowodzą, iż wierzą w dogmaty rzymskiego katolicyzmu i zobowiązują się do wychowania swoich dzieci w tym samym duchu.

To nie jest "chrzest" o którym mówi Biblia, tak samo jak pierwsza komunია nie jest tym samym, co biblijne przyjęcie Jezusa, a bierzmowanie nie ma nic wspólnego z napełnieniem Duchem Świętym. Tak samo katolickie przystępowanie do komunii nie jest tym samym, co biblijne łamanie chleba i picie wina z jednego kielicha przez osoby narodzone na nowo. Katolickie sakramenty łączy z nauką apostołską jedynie zbieżność nazw, dlatego nie owocują tym samym, co wiara w Słowa Boga i posłuszeństwo nauce apostołskiej.

Prawda nr 4 - Jezus nie przyszedł na ziemię, aby ludzi zadowalać, uzdrawiać i rozdawać pieniądze. „*Dasz mu imię Jezus (Jahwe, który zbawia); bo On zbawi swój lud od jego grzechów*” (Mt 1:21). Zwrot „*zbawi swój lud od jego grzechów*”, można też tłumaczyć, jako: „*uzdolni swój lud do świętego życia*”. Dlatego w Księdze Objawienia 21:27, Jezus mówi, że do Nowego Jeruzalem nie wejdzie nic nieczystego, ani nikt, kto czyni nieprawość i żyje w kłamstwie - czyli żaden człowiek, który nie został oczyszczony ze swoich dotychczasowych grzechów lub który po nowym narodzeniu nadal świadomie żyje w grzechu. Skutkiem każdego grzechu jest śmierć (Rz 6:23). Najczytelniej obrazuje to przykład upadłych aniołów, które zgrzeszyły tylko raz.

Prawda nr 5 - „*Każdy, kto jest zrodzony z Boga wierzy, że Jezus jest jego zbawicielem. A każdy, kto miłuje Tego, który go zrodził, miłuje i tego, który jest z Niego zrodzony. Każdy zrodzony z Boga miłuje też tych, którzy są zrodzeni z Boga i zachowuje Jego przykazania, bo wtedy Jego przykazania nie są uciążliwe. Bo wszystko, co jest zrodzone z Boga zwycięża świat; a zwycięstwo nad światem polega na wierze w Słowa Boga. Ten, który zwycięża świat jest tym, który wierzy, że Jezus jest Synem Boga, dlatego przechodzi przez wodę w której zostaje oczyszczony ze swoich grzechów*” (1J 5:1-6).

CZYM JEST ZANURZENIE W WODZIE I CO SIĘ WTĘDY WYDARZA

Wszyscy, którzy zostali zanurzeni w Jezusa Chrystusa, zostali zanurzeni w Jego śmierć. Podczas zanurzania, wraz z nim zostaliśmy pogrzebani w śmierć, abyśmy mogli prowadzić nowe życie i abyśmy tak jak Chrystus, zostali wskrzeszeni z martwych dla chwały Ojca. Bo kto został zanurzony w śmierć Chrystusa, to tak jak On zostanie wzbudzony z martwych, jeśli tylko rozumie, że jego stary człowiek został wraz z Nim ukrzyżowany, aby mógł unicestwić swoje grzeszne ciało, aby dłużej nie służyło grzechowi, bo kto umarł (dla tego świata), ten został uwolniony od grzechu (Rz 6:3-8).

Święte życie jest w stanie prowadzić tylko ten, kto został przywrócony do duchowej relacji z Bogiem, więc najpierw Jezus musi człowieka do tego uzdolnić. Dlatego podczas zanurzania, Bóg najpierw usuwa przyczynę życia w grzechu - czyli uwalnia człowieka od grzesznej natury, którą zostali skażeni pierwsi ludzie w ogrodzie Eden, gdy uwierzyli szatanowi, że można żyć wbrew Słowom Boga i nie ponieść z tego tytułu żadnych konsekwencji.

Jezus i apostołowie głosili przesłanie, które brzmiało: „Upamiętajcie się, bo przybliżyło się Królestwo Niebios (Mt 4:17). Kto uwierzy słowom Jezusa i zostanie zanurzony, ten będzie zbawiony, a kto nie uwierzy (i nie da się zanurzyć), ten będzie potępiony” (Mk 16:16 / Dz 2:38-39). Więc nowe narodzenie dokonuje się poprzez (1) *uwierzenie w dzieło i słowa Jezusa*, (2) *uznanie własnych win i opamiętanie z życia w grzechu*, (3) *zanurzenie w wodzie w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego, na odpuszczenie dotychczasowych grzechów*, które oddzielają człowieka od Boga, bo Ducha Bożego może otrzymać tylko ten, kto opamiętał się z życia w grzechu i został oczyszczony ze swoich dotychczasowych grzechów, które oddzielały go od Boga, aby wrócić na drogę prawdy.

Podczas zanurzenia w wodzie zostają usunięte trzy główne bariery, oddzielające człowieka od Boga: (1) *grzeszna natura*, (2) *dotychczasowe grzechy* i (3) *stare sumienie* - ukształtowane przez tradycję w której człowiek został wychowany. Od tego momentu, obowiązkiem każdej odrodzonej osoby jest oczyszczanie się z błędnych przekonań za pomocą Słowa Bożego i uśmiercanie swojej cielesności - czyli swojego egoistycznego myślenia i grzesznych nawyków, które nabył w świecie - bo egoista nigdy nie skupia się na pełnieniu woli Boga, tylko na zadowoleniu samego siebie. Dlatego egoiści zawsze są ślepi duchowo i nie nigdy wydają duchowych owoców. To właśnie z tej przyczyny apostoł Paweł pisze:

Wzywam was bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała jako ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu, bo taka ma być duchowa służba każdego z was. Nie bierzcie wzorców z tego świata, ale przemieńcie się przez odnowienie swojego umysłu, abyście umieli rozróżnić, co jest wolą Boga, co jest dobre w oczach Boga, co jest miłe Bogu i co jest doskonałą wolą Boga (w odróżnieniu od Bożych dopustów) (Rz 12:1-2). Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój. Dlatego wierzący, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą (Rz 8:6-8).

CO MÓWI BÓG, A CO ROBIĄ LUDZIE

1. Zanurzenie w wodzie jest potwierdzeniem wiary w słowa i dzieło Jezusa, dlatego skutkuje oczyszczeniem z grzechów i otrzymaniem Ducha Świętego (Dz 2:38-39).

Niektóre grupy religijne całkowicie podważają konieczność zanurzenia w wodzie lub podważają konieczność zanurzenia w imię *Ojca, Syna i Ducha Świętego*, zanurzając wyłącznie w imię Jezusa. Taki chrzest jest wysoce ryzykowny, ponieważ wiele sekt i fałszywych religii, takich jak: *Mormoni, Świadkowie Jehowy, wyznawcy Branhama, Nowa Reformacja Apostolska i Ruch Wiary*, to ludzie innego ducha, którzy głoszą inną ewangelię, wyznają innego Jezusa i zanurzają w imię innego Jezusa. Inny Jezus też może uchodzić za Boga, jednak zawsze będzie coś innego obiecywał, niż biblijny Jezus Chrystus, wyznaczając inną drogę zbawienia i inne kryteria świętości. Przed inną ewangelią, innym Jezusem i innym duchem ostrzega apostoł Paweł (2Kor 11:1-5), a także sam Jezus, gdy mówił:

Ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do żywota, i niewielu jest tych, którzy ją znajdują. Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w odzieniu owczym, wewnątrz będąc wilkami drapieżnymi! Rozpoznacie ich po owocach. Bo czy ciernie mogą rodzić winogrona, a osty owoce figowca? Każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo złe owoce, gdyż dobre drzewo nie urodzi złych owoców, a złe drzewo nie może wydać dobrych owoców (Mt 7:14-20).

Nasze pokolenie żyje w bardzo trudnych czasach, dlatego zanurzenie w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego daje największą pewność, że człowiek otrzyma Ducha Świętego podczas zanurzenia. W Dziejach Apostolskich 8:14-17 napisano, że jeśli człowiek jest zanurzany w samo imię Jezusa, wtedy nie otrzymuje Ducha Świętego.

A gdy apostołowie w Jerozolimie usłyszeli, że Samaria przyjęła Słowo Boże, to wysłali do nich Piotra i Jana, którzy przybywszy tam modlili się nad nimi, aby otrzymali Ducha Świętego, bo na nikogo z nich jeszcze nie zstąpił, bo byli zanurzeni tylko w imię Pana Jezusa. Wtedy wkładali na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego (Dz 8:14-17).

Człowiek może otrzymać innego ducha, gdy nawraca się na przykład na teologię sukcesu, głoszoną przez wyznawców Ruchu Wiary, która nie mówi o opamiętaniu, o oddzieleniu się od tego świata, ani o świętym życiu, tylko obiecuje sukces, dobrobyt, zdrowie i mamonę, czyli wszystko czym szatan kusił Jezusa. Apostoł Paweł pisze, że taka "ewangelia" prowadzi na zatracenie i generuje wiele bezsensownych cierpień (1Tm 6:9-11).

2. Zanurzenie jest wyrazem chęci wypełnienia wszelkiej sprawiedliwości - czyli spełnienia wszystkich Bożych wymogów niezbędnych do zbawienia.

I udał się Jezus nad Jordan do Jana, aby dać się przez niego zanurzyć, ale Jan mu odmówił, mówiąc: Ty przychodzisz do mnie, kiedy to ja potrzebuję chrztu od ciebie? Wtedy Jezus rzekł: Nie nalegaj, albowiem trzeba wypełnić wszelką sprawiedliwość. Wtedy Jan ustąpił. A gdy Jezus został zanurzony i wyszedł z wody, to otwarło się niebo i ujrzał Ducha Bożego, który zstąpił na Niego niczym gołębicą, po czym rozległ się głos z nieba: Oto Syn mój umiłowany, w którym mam upodobanie (Mt 3:14-17).

Bóg wypowiada te słowa nad każdym, kto daje zanurzyć, aby wypełnić wszelką sprawiedliwość. Osoby, które ignorują Bożą sprawiedliwość i postępują według własnego uznania, będą kiedyś mówić:

„Panie, czyż w twoim imieniu nie prorokowaliśmy, nie wypędzaliśmy demonów i nie czyniliśmy wielu cudów?” Lecz usłyszają: *„Nigdy was nie znałem. Idźcie ode mnie precz, którzy czynicie bezprawie (Mt 7:21-23), albowiem gniew Boży objawia się przeciwko wszelkiej bezbożności nieprawych ludzi, którzy przez swoją nieprawość tłumią prawdę” (Rz 1:18-19).*

Religijny człowiek, który regularnie chodzi do kościoła też jest oddzielony od Boga przez swoje grzechy, bez względu na to, co tam robi i jak często się spowiada. Takich ludzi obrażają wszyscy faryzeusze, dla których tradycja religijna jest ważniejsza od tego, co mówi Bóg, bo tak samo jak szatan, chcą postępować według własnych pożądlwości. Właśnie to chciał Jezus wytłumaczyć wyznawcom judaizmu, gdy mówił:

Wiem, że jesteście potomstwem Abrahama, ale chcecie mnie zabić, bo moje słowa nie mają do was przystępu. Ja mówię to, co widziałem u mojego Ojca, a wy robicie to, co mówi wam wasz ojciec. Na to odpowiedzieli mu żydzi: My mamy jednego Ojca, Boga i nie jesteśmy z duchowego cudzołóstwa (jak Samarytanie). Na co Jezus im odpowiedział: Gdyby Bóg był waszym Ojcem, to byście mnie miłowali, bo przyszedłem do was od Boga. I nie przyszedłem z własnej woli, tylko On mnie posłał. Czy wiecie dlaczego nie pojmujecie mojej mowy i drażnią was moje słowa? Bo waszym ojcem jest diabeł i chcecie postępować według jego pożądlwości. On nie wytrwał w prawdzie i od początku jest ludobójcą, bo w nim nie ma prawdy. Gdy mówi wam coś, to kłamie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa, dlatego teraz mi nie wierzycie, gdy mówię wam prawdę. Kto jest z Boga, ten słucha Słów Boga, a wy nie słuchacie, bo nie jesteście z Boga (J 8:37-47).

Więcej na temat takich ludzi znajdziesz w artykułach pt:
[Faryzeusze i uczeni w piśmie](#) oraz [Nikolaici i nauki Balaama](#)

3. Zanurzenie oczyszcza pokutującego grzesznika z jego dotychczasowych grzechów.

Wasze winy są tym, co was odłączyło od waszego Boga, to wasze grzechy zasłoniły przed wami Jego oblicze, dlatego teraz was nie słyszy, bo wasze dłonie są splamione krwią, a wasze palce winą; wasze wargi mówią kłamstwo, a wasz język szepce przewrotnie (Iz 59:2-3). I byli zanurzani przez Jana w rzece Jordan wszyscy, którzy wyznawali swoje grzechy (Mt 3:6).

Wielu ludzi uważa, że nie muszą się zanurzać, bo już wyznali swoje grzechy Bogu. Takie myślenie to okłamywanie samego siebie, ponieważ żaden człowiek nie może powiedzieć, że pamięta wszystkie swoje grzechy. Na początku każdy wyznaje tylko te grzechy, które pamięta i które go obciążają, ale nadal nieświadomie dopuszcza się wielu duchowych grzechów, tj: bałwochwalstwo (wiara w siebie lub w nieomylność drugiego człowieka), kult figur i obrazów, modlitwa do zmarłych, a także szukanie własnej chwały lub duma z własnych dokonań, pochodzenia, pozycji społecznej, kłamstwo, manipulacje, gniew, chciwość, rywalizacja i dążenie do władzy. Te grzechy popełnia każdy nieodrodzony i cielesny człowiek, bo są zakorzenione w grzesznej naturze i cielesnym myśleniu.

4. Zanurzenie to unicestwienie starego człowieka, którym włada grzeszna natura.

To, co skażone, nie odziedziczy tego, co nieskażone (1Kor 15:50)

Podczas chrztu zostaje pogrzebany stary człowiek, czyli grzeszna natura człowieka, która została skażona w ogrodzie Eden i która powoduje, że człowiek jest niewolnikiem grzechu (J 8:34-36).

Aby w człowieku mogło się objawić święte życie, to najpierw Jezus musi go uzdolnić do świętego życia poprzez uwolnienie od grzesznej natury, aby przestał być niewolnikiem grzechu. Ale odrodzony człowiek nadal ma egoistyczne ciało, które pragnie wygody i samozadowolenia. Dlatego w Liście do Rzymian 6:6 mamy informację, że *„nasz stary człowiek (grzeszna natura) został ukrzyżowany wraz z Chrystusem, żebyś mógł unicestwić także swoje egoistyczne ciało, aby nie służyło dłużej grzechowi”*. Ponadto, List do Rzymian 12:1-2 i 2 List do Koryntian 4:10 mówi, że odrodzony człowiek musi nieustannie uśmiercać swoją cielesność, która jest wielowarstwowa jak cebula i niekontrolowana odrasta jak chwast - czyli nieustannie musimy *„nosić śmierć Jezusa na naszym ciele, aby mogło się w nim objawić nowe życie”*.

Noszenie śmierci Jezusa na swoim ciele, to uśmiercanie wszelkich egoistycznych cech, które nie są zgodne z naturą i wolą Boga, aby w człowieku mogła się objawić altruistyczna Boża natura i Boży charakter, który nie toleruje grzechu. To także trzymanie się z dala od wszystkiego, co jest duchowo nieczyste oraz jednoznaczne stawanie po stronie prawdy, połączone z piętnowaniem nieprawości. Mówiąc językiem Biblii, to codzienne branie własnego krzyża (Mt 10:38)! Ten rodzaj śmierci był każdego dnia obecny w życiu Jezusa, dlatego taką samą drogę musi przejść każdy uczeń Jezusa. To także kierowanie się wartościami, którymi kierował się Jezus i reagowanie w taki sam sposób, w jaki reagował Jezus - gdy nazwą Cię odstępcą, gdy Cię okradnie jakiś Judasz, gdy będą Cię znieważali, zamykali usta lub stawiali fałszywe zarzuty, aby Cię wykluczyć. Jezus był pierwszym człowiekiem, który całkowicie wyrzekł się własnego ja i w ten sposób przyniósł chwałę swojemu Ojcu. Właśnie po to człowiek otrzymuje Ducha Świętego, który oddziałuje na jego sumienie i wewnętrznie przekonuje *o prawdzie, o sądzie i o grzechu*, aby odrodzony człowiek we wszystkim naśladował Jezusa i trzymał się z dala od wszelkiego zła. Dzięki temu nowe stworzenie może rozpoznać i przewyciężyć każdy grzech, jednak wyborów nadal musi dokonywać samemu.

5. Zanurzenie jest prośbą do Boga o dobre sumienie.

Arka Noego (...) obrazowała zanurzenie, które teraz zbawia i nas (tych, którzy dali się zanurzyć). Nie ma ono na celu pozbycia się cielesnego brudu, lecz jest prośbą do Boga o dobre sumienie, podczas zmartwychwstania z Jezusem Chrystusem (1P 3:20-21).

Zanurzenie w wodzie jest też prośbą o dobre sumienie. Ludzkie sumienia są kształtowane przez tradycje w której ludzie się wychowują, dlatego sumienie działa tylko wtedy, gdy łamiesz wpojony ci porządek, albo gdy się kompromitujesz. Ale nie działa, gdy człowiek łamie Boże prawo. Dlatego *„prośba o dobre sumienie”* jest prośbą o sumienie, które będzie działać wyłącznie w oparciu o to, co mówi Bóg, aby nowy człowiek, który chce prowadzić święte życie i przestrzegać wszystkiego, czego nauczał Jezus (Mt 28:19-20) wiedział, kiedy wykracza poza Boże prawo.

6. Zanurzenie skutkuje otrzymaniem Ducha Świętego i jest początkiem nowego życia.

Tak więc, jeśli ktoś stał się w Chrystusie nowym stworzeniem, wtedy stare przeminęło i wszystko zaczyna się od nowa. A wszystko to jest z Boga, który przez Chrystusa pojednał ze sobą pogan i powierzył nam (odrodzonym ludziom) służbę pojednania (ludzi z Bogiem) (2Kor 5:17-20).

Dzięki pozbyciu się grzesznej natury i oczyszczeniu ze wszystkich dotychczasowych grzechów, które oddzielały człowieka od Boga, nowy człowiek otrzymuje od Boga w darze Ducha Świętego, a wraz Nim także część Bożej natury, którą musi pielęgnować. W ten sposób staje się częścią Oblubienicy Jezusa Chrystusa i zaczyna nowe życie z czystym kontem. Apostoł Piotr powiedział, że obietnica zbawienia jest adresowana do wszystkich, których powoła Bóg (Dz 2:38-40). Słowo „powoła” mówi tutaj o tym, że „*oczy Pana nieustannie przepatrują ziemię (Zach 4:10) - bo Ojciec szuka takich, którzy będą Mu oddawali cześć w duchu i w prawdzie*” (J 4:23). Którzy z własnej woli odrzucają wszystko, co Bóg uważa za nieczyste i zgodnie z prawdą będą żyli według reguł ustalonych przez Chrystusa w Biblii. Bóg szuka ludzi słabych, cichych, smutnych, wzgardzonych, pragnących sprawiedliwości, miłosiernych i czystego serca (Iz 61:1-3, Mt 5:3-9), bo tylko tacy nie będą się chełpić przed Jego obliczem i nie mają problemu z okazaniem skruchy (1Kor 1:27-29; Łk 14:33). Bóg nie szuka ludzi zadowolonych z siebie i dumnych ze swoich dokonań, którzy raz w tygodniu rzucą mu parę groszy na tacę i zaśpiewają kilka piosenek, dlatego wiara nie jest rzeczą wszystkich (2Tes 3:1-2).

KOGO MOŻNA ZANURZYĆ ?

1. Zanurzyć można każdego, kto uwierzył z całego serca i opamiętał się z życia w grzechu.

Pierwszym warunkiem chrztu jest wiara. Mówi o tym werseł z Dziejów Apostolskich 8:37, którego w wielu przekładach katolickich nie znajdziesz, bo ten werseł podważa dogmat o chrzcie niemowląt. Gdy eunuch etiopski jechał z Filipem przez pustynię, to dotarli nad wodę i eunuch powiedział:

Oto woda! Czy stoi coś na przeszkodzie, abym został zanurzony? A Filip powiedział: Wolno ci, jeśli wierzysz z całego serca. A on odpowiadając rzekł: Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Boga. I kazał zatrzymać wóz, i obaj weszli do wody, i Filip go zanurzył (Dz 8:36-38).

Chrzest niemowlęcia nie jest powiązany z wiarą, dlatego nie skutkuje tym samym, co zanurzenie osoby, która świadomie chce iść za Jezusem. Tak samo uwierzenie całym sercem nie jest tym samym, co logiczne rozumienie faktów, bo wiedza nie jest wiarą, tak samo, jak drzewo poznania nie jest drzewem życia. Bóg mówi, że wiedza (drzewo poznania) nadyma (1Kor 8:1) i prowadzi do wyniosłości i dumy, natomiast „*wiara jest istotą tego, w czym pokładamy nadzieję i przekonaniem o rzeczach, których nie widzimy*” (Hbr 11:1). Dlatego prawdziwa wiara zawsze jest potwierdzona czynkami - czyli opamiętaniem, szczerą pokutą i zanurzeniem. Tylko takie osoby otrzymują Ducha Św.

Początek dobrej nowiny o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym jest taki, jak napisano w księgach proroków: Oto Ja pošę przed tobą mego posłańca, który przygotuje twoją drogę. Człowiek wołający na pustyni: Przygotujcie się na drogę Pana, prostujcie Jego ścieżki. Na pustyni pojawił się Jan Chrzciciel, głosząc zanurzenie na zmianę myślenia i uwolnienie od grzechów. Wychodziła do niego cała Judea i Jerozolimczycy, i byli w Jordanie zanurzani przez niego wszyscy wyznający swoje grzechy (Mk 1:1-5).

tekst źródłowy: → www.biblia.oblubienica.eu/tlumaczenie_interlinearne

... a cały lud i celnicy wielbili sprawiedliwego Boga za to, że zostali zanurzeni przez Jana, natomiast faryzeusze i znawcy prawa wzgardzili Bożym postanowieniem o nich samych, bo nie dali się przez niego zanurzyć (Łk 7:29-30).

2. Człowiek, który chce być zanurzony musi się odwrócić od bałwochwalstwa i pogańskich praktyk.

Ewangelia zaczyna się od słów: „*opamiętajcie się*”. Jednak większość katolików, prawosławnych i pogan nie wie, iż Bóg powiedział też, że wiara w nieomylność człowieka, przybieranie pozorów pobożności, oddawanie czci obrazom lub figurom, oraz kontaktowanie się ze zmarłymi i oddawanie czci ich szczątkom, to typowe praktyki okultystyczno-spirytystyczne, czyli bardzo poważne grzechy, które Biblia nazywa bałwochwalstwem lub duchowym cudzołóstwem. W oczach Boga są to najgorsze grzechy, jakich może się dopuścić człowiek. Dlatego Bóg obłożył je przekleństwem, które może się ciągnąć nawet do czwartego pokolenia. Mówi o tym drugie przykazanie dekalogu, które Kościół Rzymsko-Katolicki usunął na II Soborze Nicejskim (787r.), a dziesiąte przykazanie, które mówi: „*Nie pożądaj*”, podzielono wtedy na dwie części, dlatego pozornie nadal jest ich dziesięć.

Biblijna treść drugiego przykazania dekalogu, niezależnie od tłumaczenia brzmi tak:

Nie czyn sobie podobizn niczego co jest na niebie, na ziemi, w wodzie i pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał ani służył, gdyż JHWH, twój Bóg, jest Bogiem zazdrosnym, który karze winę ojców, którzy mnie nienawidzą, na synach, do trzeciego i czwartego pokolenia. A okazują łaskę do tysięcznego pokolenia tym, którzy mnie miłują i przestrzegają moich przykazań (Wyjścia 20:4-6).

W Nowym Testamencie Bóg mówi jeszcze wyraźniej, że człowiek nie opamiętany z bałwochwalstwa nie ma szans na zawarcie Nowego Przymierza z Jezusem.

Jakaż społeczność między Chrystusem i Belialem? Albo jaki dział ma wierzący z niewierzącym? Jaki związek ma świątynia Boża z bożkami? (...) Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się od nich, mówi Pan, i nieczystego nie dotykajcie, a wtedy przyjmę was i będę waszym Ojcem, a wy będziecie moimi synami i córkami, mówi Pan Wszechmogący (2Kor 6:15-18).

W pierwszym pokoleniu chrześcijan chrzcili się całe rodziny, gdy nawracał się pan domu. W jego ślady szła cała rodzina i wszyscy słudzy (Dz 16:15-33). Wynikało to z faktu, że w tamtych czasach nie istniał jeszcze Nowy Testament, a mężczyzna miał wielki autorytet, jako głowa rodziny, który w naszych czasach został całkowicie obalony. Dzisiaj każdy posiada Nowy Testament, który mówi bardzo wyraźnie, że każdy kto chce być zbawiony musi uwierzyć Ewangelii, musi odwrócić się od swoich grzechów i poddać swoje życie Chrystusowi. Dlatego każda osoba, która chce zostać zanurzona, powinna się poważnie zastanowić nad słowami Jezusa, który powiedział, że do Królestwa Bożego nie nadaje się żaden człowiek, który przykłada rękę do pługa i ogląda się wstecz (Łk 9:62).

Niechaj więc każdy z was da się zanurzyć w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie swoich grzechów (Dz 2:38-39), bo gdzie jest odpuszczenie grzechów, tam nie ma już ofiary za grzech. Mając więc ufność, iż przez krew Jezusa mamy wstęp do świątyni Boga (...) wejdźmy do niej pełni wiary, ze szczerym i czystym sercem, oraz nowym sumieniem. Obmyci czystą wodą trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który dał nam obietnicę. (...), bo jeśli otrzymawszy poznanie prawdy nadal rozmyślnie grzeszymy, to nie ma już dla nas ofiary za grzech, lecz pozostaje straszliwe oczekiwanie na sąd i żar ognia, mający przyjść na ludzi przeciwnych Bogu (Hbr 10:18-23 i 26-27). Dlaczego więc zwlekasz? Wstań, daj się zanurzyć, aby obmyć się z grzechów, wezwawszy imienia Pana (Dz 22:16).